

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การประเมินผลโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกโคคร่มใหม่แบบสายกระตุกคางที่ของกองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกโคคร่มใหม่แบบสายกระตุกคางที่ของกองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน และ 2) แสวงหาแนวทางการพัฒนาโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกโคคร่มใหม่แบบสายกระตุกคางที่ของกองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

กลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูล คือ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรโคคร่มแบบสายกระตุกคางที่จำนวน 192 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามการประเมินโครงการฝึกอบรมหลักสูตรโคคร่มใหม่แบบสายกระตุกคางที่ของกองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกโคคร่มใหม่แบบสายกระตุกคางที่ของกองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน และตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกโคคร่มใหม่แบบสายกระตุกคางที่

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 192 คน พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรโคคร่มแบบสายกระตุกคางที่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 67.70 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 76.60 กลุ่มตัวอย่าง มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 43.80 มีตำแหน่งเป็นผู้บังคับหมู่ คิดเป็นร้อยละ 95.30 มีอายุราชการ ต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 70.30 โดยส่วนใหญ่อยู่ใน บข.ร.ร.นรต. คิดเป็นร้อยละ 52.08

2. สรุปผลการประเมิน โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึก โคคร่วมใหม่แบบสายกระตุกคองที่ ของกองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ดังนี้

2.1 ผลการประเมิน โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึก โคคร่วมใหม่แบบสายกระตุกคองที่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการฝึกอบรม มีผลการประเมิน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และด้านปัจจัยในการดำเนิน โครงการ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2 ผลการประเมิน โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึก โคคร่วมใหม่แบบสายกระตุกคองที่ ด้านสภาวะแวดล้อม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรื่องหน่วยงานของท่านสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร โคคร่วมใหม่แบบสายกระตุกคองที่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีเรื่องเนื้อหาของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับการทำงานของหน่วยงานของท่านมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.3 ผลการประเมิน โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึก โคคร่วมใหม่แบบสายกระตุกคองที่ด้านปัจจัยในการดำเนินโครงการ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรื่องวิทยากรมีความสามารถในเรื่องการให้ความรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีเรื่อง โรงนอนมีความสะอาด มีอากาศถ่ายเท มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.4 ผลการประเมิน โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึก โคคร่วมใหม่แบบสายกระตุกคองที่ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการฝึกอบรม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรื่องทางหน่วยฝึกได้บริหารจัดการฝึกอย่างมีระบบ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีเรื่องมาตรฐานในการทดสอบการฝึก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.5 ผลการประเมิน โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึก โคคร่วมใหม่แบบสายกระตุกคองที่ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์ของการอบรม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรื่องมีความรู้ตามวัตถุประสงค์การฝึก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีเรื่องสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานของท่าน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3. สรุปผลสัมฤทธิ์ของ โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึก โคคร่วมใหม่แบบสายกระตุกคองที่ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรื่องทราบถึงวิธีการและการปฏิบัติในการ โคคร่วมออกจากอากาศยาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีเรื่องสามารถเป็นหัวหน้าชุดในการปฏิบัติงานได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

4. การประเมินผลโครงการฝึกอบรมในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของโครงการฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับสูง (0.676) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยการประเมินผลโครงการฝึกอบรม ด้าน **Product** ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของโครงการฝึกอบรมมากที่สุดอยู่ในระดับน้อย (0.394) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5. แนวทางการพัฒนาโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกโคจร่วมใหม่แบบสายกระตุกคองที่ สรุปได้ดังนี้ 1) ด้านสถานะแวดล้อม ควรมีการปรับเนื้อหาของหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับการทำงานของหน่วยงานแต่ละหน่วยงาน 2) ด้านปัจจัยในการดำเนินโครงการ ควรดูแลความสะดวกของโรงนอน 3) ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการฝึกอบรม ควรมีมาตรฐานในการทดสอบการฝึก 4) ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์ของการอบรม เน้นการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน 5) การพัฒนา ต้องมีการปรับปรุงในภาพรวมทั้งระบบพร้อมกัน โดยเน้นการปรับปรุงด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์ของการอบรม ด้านสถานะแวดล้อม ด้านปัจจัยในการดำเนินโครงการ และด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการฝึกอบรม ตามลำดับ 6) การพัฒนาเพื่อให้ทราบถึงวิธีการและการปฏิบัติในการ โคจร่วมออกจากอากาศยานต้องมีการปรับปรุงในภาพรวมทั้งระบบพร้อมกัน 7) การพัฒนาเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในการส่งกำลังอากาศได้ต้องมีการปรับปรุงในภาพรวมทั้งระบบพร้อมกัน โดยเน้นการปรับปรุง ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์ของการอบรม ด้านปัจจัยในการดำเนินโครงการ และด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการฝึกอบรม ตามลำดับ 8) การพัฒนาเพื่อให้สามารถเป็นหัวหน้าชุดในการปฏิบัติงานได้ต้องมีการปรับปรุงในภาพรวมทั้งระบบพร้อมกัน โดยเน้นการปรับปรุง ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการฝึกอบรม ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์ของการอบรม และด้านสถานะแวดล้อม ตามลำดับ 9) การพัฒนาเพื่อให้สามารถเป็นหน่วยงานกู้ชีพช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ต้องมีการปรับปรุงในภาพรวมทั้งระบบพร้อมกัน โดยเน้นการปรับปรุง ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์ของการอบรม ด้านสถานะแวดล้อม และ ด้านปัจจัยในการดำเนินโครงการ ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากผลของการวิจัย สามารถนำอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการประเมินโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกโคจร่วมใหม่แบบสายกระตุกคองที่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการฝึกอบรม มีผลการประเมิน อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้แสดงว่า โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกโคจร่วมใหม่แบบสายกระตุกคองที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สดฟเฟิลบิมและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรา วิโรจน์ยะกุล (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนทวิภาษา: สาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต ผลการศึกษาพบว่า ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิตมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านสถานะแวดล้อม พบว่า หน่วยงานสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรโคจร่วมใหม่แบบสายกระตุกคองที่ รองลงมาคือ หน่วยงานสนับสนุนเบี้ยเลี้ยงสำหรับการฝึกอบรม อยู่ใน

ระดับมากที่สุด ทั้งนี้แสดงว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นความจำเป็นและความสำคัญของโครงการ สอดคล้องกับ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2541 : 223) ที่กล่าวว่า การประเมินแวดล้อมโครงการ เป็นการตรวจสอบว่าโครงการที่จะทำสนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่ วัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรหรือนโยบายหน่วยเหนือหรือไม่ เป็นโครงการที่มีความเป็นไปได้ในแง่ของโอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ

1.2 ด้านปัจจัยในการดำเนินโครงการ พบว่า วิทยากรมีความสามารถในการให้ความรู้ รองลงมาคือ การจัดสรรเวลาชั่วโมงการฝึกในแต่ละสถานีมีความเหมาะสม แสดงว่าในการดำเนินโครงการมีการจัดเตรียมขั้นตอนที่เหมาะสมและมีวิทยากรที่มีความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล ว่องวานิชย์ (2550) ที่กล่าวว่า การประเมินปัจจัยป้อน เพื่อค้นหาประสิทธิภาพขององค์ประกอบที่นำมาเป็นปัจจัยป้อน อาจจะมีจำแนกเป็นบุคคล สิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือ อุปกรณ์ ทรัพยากร ศักยภาพการบริหารงาน ซึ่งแต่ละปัจจัยก็ยังจำแนกย่อยออกไปอีก

1.3 ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการฝึกอบรมพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทางหน่วยฝึกได้บริหารจัดการฝึกอย่างมีระบบ รองลงมาคือ มีการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระเบียบวินัยในการปฏิบัติ ระหว่างรับการฝึกอบรมอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับที่ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2541 : 227) กล่าวว่า การประเมินกระบวนการ เป็นการประเมินระหว่างการทำงาน โครงการ เพื่อหาข้อดี ข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ว่า การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ แสดงว่าโครงการมีการดำเนินงานตามขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์ของการอบรม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความรู้ตามวัตถุประสงค์การฝึก รองลงมาคือ มีหน่วยงานควรให้การสนับสนุนการฝึกอบรมต่อไป ซึ่งแสดงว่าโครงการฝึกบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ วิโรจน์ สารรัตนะ (2550) ที่กล่าวว่า การประเมินผลผลิตจะสืบสาวสิ่งที่มีอยู่ว่า ได้บรรลุวัตถุประสงค์ไปแล้วหรือกำลังจะบรรลุ

2. ผลสัมฤทธิ์ของโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกโคจรร่มใหม่แบบสายกระตุกคองที่ กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนอยู่ในระดับมาก รายชื่อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทราบถึงวิธีการและการปฏิบัติในการ โคจรร่มออกจากอากาศยาน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สามารถปฏิบัติงานในการส่งกำลังอากาศได้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สามารถเป็นหัวหน้าชุดในการปฏิบัติงานได้ และสามารถเป็นหน่วยงานกู้ชีพช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ อยู่ในระดับมาก แสดงว่า โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึก โคจรร่มใหม่แบบสายกระตุกคองที่ กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ มีการใช้ต้นทุนหรือทรัพยากรการผลิตอย่างเหมาะสมและมีความคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานให้ได้ผลงานในระดับที่สูงกว่าปัจจัยนำเข้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิมลศรี

อุทัยพัฒนาชีพ (2551) ศึกษาเรื่อง การประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานของกองสุขศึกษา ปีงบประมาณ 2551 พบว่า ผลการดำเนินงานของกองสุขศึกษามีผลสำเร็จของผลผลิตตามเป้าหมายทุกผลผลิตจำนวนทั้งหมด 4 ผลผลิตที่กองสุขศึกษาเกี่ยวข้อง คิดเป็น ร้อยละ 100

3. การประเมินผลโครงการฝึกอบรมในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของโครงการฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับสูง (0.676) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยการประเมินผลโครงการฝึกอบรม ด้าน **Product** ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของโครงการฝึกอบรมมากที่สุดอยู่ในระดับน้อย (0.394) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ของโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกโคตร่มใหม่แบบสายกระดูกคงที่ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลการประเมินเชิงระบบ การปรับปรุงการประเมินเชิงระบบด้านต่างๆ ย่อมกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของโครงการ

4. แนวทางการพัฒนาโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกโคตร่มใหม่แบบสายกระดูกคงที่ ตามผลสัมฤทธิ์ของโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกโคตร่มใหม่แบบสายกระดูกคงที่ การพัฒนาเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกโคตร่มใหม่แบบสายกระดูกคงที่ในข้อสามารถปฏิบัติงานในการส่งกำลังอากาศได้ต้องมีการปรับปรุงในภาพรวมทั้งระบบพร้อมกัน โดยเน้นการปรับปรุง ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์ของการอบรม ด้านปัจจัยในการดำเนิน โครงการ และด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการฝึกอบรม ตามลำดับ ทั้งนี้ ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2543 : 148-150) และสุพจน์ทรายแก้ว (2543 : 137-138) กำหนดตัวบ่งชี้วัดผลงานตามแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์จะประกอบด้วยตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ ตัวบ่งชี้วัดปัจจัยนำเข้า (Input Indicators) ตัวบ่งชี้วัดผลผลิต (Output Indicators) ตัวบ่งชี้วัดผลลัพธ์ (Outcome Indicators) ตัวบ่งชี้วัดประสิทธิภาพ (Efficiency Indicators) ตัวบ่งชี้วัดความคุ้มค่า (Cost-Effectiveness) ตัวบ่งชี้วัดปริมาณงาน (Workload Indicators) ตัวบ่งชี้สารสนเทศเชิงอธิบาย (Explanatory Information) ทุกตัวบ่งชี้ต้องนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งข้อเสนอแนะเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1.1 ควรมีการทบทวนเพื่อพัฒนาหลักสูตรทุก 3-5 ปี
- 1.2 ควรมีงบประมาณในการปรับปรุงด้านอาคารสถานที่ และด้านสวัสดิการการฝึก
- 1.3 ควรมีการกำหนดมาตรฐานในการทดสอบการฝึก

- 1.4 ควรมีการบูรณาการองค์ความรู้เพื่อไปประยุกต์ใช้ในการทำงานของท่าน
2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ
 - 2.1 บก.สอ.ตชด.ต้องมีการจัดประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน
 - 2.2 บก.สอ.ตชด.ต้องดูแลในเรื่องความปลอดภัยของสถานที่ฝึก และสุขอนามัยของสถานที่ฝึก
 - 2.3 กรรมการโครงการฝึกต้องมีการประชุมเพื่อกำหนดมาตรฐานในการทดสอบการฝึก
 - 2.4 หน่วยฝึกควรเสนอแนะการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานของผู้เข้ารับการอบรม
 - 2.5 หน่วยฝึกควรปรับปรุงกระบวนการฝึกให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถเป็นหัวหน้าชุดในการปฏิบัติงานได้ และให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถเป็นหน่วยงานผู้ช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้
3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป
 - 3.1 ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ของโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกโคดรัมใหม่แบบสายกระดูกงูที่ ในหน่วยงานอื่นที่มีการกิจคล้ายกัน (กฟ./รร.7)
 - 3.2 ควรศึกษามิติอื่นๆ ในกองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนเช่น ปัจจัยการพัฒนางองค์กร การพัฒนาทีมงาน วัฒนธรรมองค์กร
 - 3.3 ควรมีการประเมินแนวทางในการพัฒนาโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกโคดรัมใหม่แบบสายกระดูกงูที่ กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนที่ได้เสนอไว้ในเชิงลึก